

Deum inficiantur: S. Sanctum in virtutem divinam (personalitate destructa) transformant, eoque fidei fundamento diruto, cuncta fermè Christianæ fidei dogmata subvertunt, ex hæcenus disputatis patet. Ordo igitur jam & methodi ratio requirit, ut de quibusdam Veteris Testamenti dictis, Christi divinitatem probantibus, eâ, quâ potero brevitate, agamus, ubi in tria potissimum membra seu capita διασκειψω hanc distribuemus, quorum I. apparitionem Angeli Ex. 3. II. tentationem Christi Ex. 17. & III. classicum illud Ierem. 23. & 33. dictum κατασκευασίμῳς, καὶ ἀνασκευασίμῳς proponet.

Ut igitur blasphemis hæreticorum corruptelis ita occurramus, rite servemus commissum, expectemus | promissum, caveamus prohibitum, ne perdamus concessum: faxit æternus Dei Filius, verus Deus, per quem castæ delitiæ nostræ sint scripturæ sanctæ, ne fallamur in eis, nec fallamus ex eis, AMEN.

M E M-
brum I.

DICTIONUM PRIMUM

Exod. 3.

THESIS I.

Quicumque de medio rubi ardentis vocavit Mosen, ille est verus Deus.

Atqui Angelus domini de medio rubi ardentis vocavit Mosen E. angelus domini est verus Deus.

Major patet ex attributis soli Deo proprijs. Est enim 1. Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob Ex. 3, 6. 2. præcognovit & vidit afflictionem populi sui v. 7, 16, 18, 19, 21. & clamorem eius audivit. 3. eduxit Israëlitas validâ suâ manu v. 17, 20. 4. à pijs item Israëlitis religiosè victimis honoratus v. 18. 5. operatus est propriâ virtute omnia miracula in Ægypto v. 20. 6. fuit autor mandatorum Ægyptijs & Israëlitis à Mose proponendorû. v. 12, 15. & 7. tandem conditor est totius generis humani. Ex. 4, 11. Quæ certè, quamvis talia tantaque sint, ut nemo hominum creato cuicquam angelo sine blasphemia in
eminer-